

РЕШЕНИЕ

№ 3722

гр. София, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1668** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 83, ал.6 и чл.87 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на И. Н. Т. от [населено място], срещу Заповед № 3384з-60/27.01.2022г. на Началника на 09 РУ-СДВР, с която му е отказано продължаване на срока на валидност на издаденото разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „Г.-19“, кал.9x19, с № МАУ498.

В жалбата се твърди, че издаденият отказ е незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон и непосочването в същия на фактическите и правни основания за издаването му. Пояснява се, че от 2010г. жалбоподателят има издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на същото огнестрелно оръжие, срока на което вече бил продължаван веднъж. Твърди се, че жалбоподателят е представил всички изискуеми документи, необходими за издаване на разрешението. Жалбоподателят сочи, че отказа на Началник 09-РУ на СДВР е формален и основан на субективни причини и моли същият да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата си. Пояснява, че оръжието му е необходимо за лична безопасност, тъй като е управител на няколко дружества, има заведения за хранене, налага се да пренася парични средства в голям размер за заплати и осигуровки, като не разполага със средства да ангажира инкасо

или други форми на охрана на имуществото си.

Ответната страна – Началник 09-РУ-СДВР, редовно призован, не изпраща представител. В писмени бележки, постъпили на 11.05.2022г., чрез пълномощник – юристконсулт П., изразява становище за неоснователност на жалбата, по съображения, съвпадащи с изложените в оспорената заповед. Развива и допълнителни доводи за липса на представени доказателства от страна на жалбоподателя, установяващи наличието на реална и непосредствена опасност от посегателства, които да налагат притежаването на оръжие за самоотбрана. Поддържа и липсата на доказателства, че жалбоподателят е застрашен от посегателство върху имуществото му, както и че същото е било обект на посегателство. В становището се моли за присъждане на юристконсултско възнаграждение.

Административен съд–София-град, като прецени доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното: С Разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие образец 3, серия С № 0355240/26.01.2009г. е разрешено на жалбоподателя носенето, съхранението и употребата на късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „Г.-19“, кал.9х19, с № МАУ498. С разрешение № 20170314511/20.01.2017г. е разрешено на жалбоподателя съхранението, носенето и употребата на същото оръжие, със срок на валидност до 19.01.2022г.

На 21.12.2021г. жалбоподателят И. Н. Т. подал до Началника на 09-РУ–СДВР заявление с вх.№ 426600-3602 от 21.12.2021 г.,за подновяване на срока на валидност издаденото му разрешително за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие. В заявлението като причина за искането си посочил, че оръжието му е необходимо за самоотбрана и защото е придобил оръжието преди повече от 10 години, като притежава условия за съхранението му и не ,употребява алкохол и наркотици.

С писмо рег. № 338400-332 от 12.01.2022г./ на Началник 09-РУ– СДВР, получено от жалбоподателя на 20.01.2022г., последният бил уведомен, че заявлението му не се удовлетворява и спрямо него започва процедура за отказ за подновяване на разрешението на носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси на основание чл.58 ал.1 т.10 от ЗОБВВПИ. На лицето е указано, че в 7 срок от получаването на писмото може да изложи писмено своите възражения. В посочения срок – на 25.01.2022г. жалбоподателят подал до началника на 09 –РУ-СДВР допълнителни мотиви в подкрепа на заявлението си, в които посочил, че оръжието му е необходимо за защита на живота и телесната му неприкосновеност,, както и тази на членовете на семейството му, тъй като му се налага често да пътува, вкл. и в тъмните часове на денонощието, което поражда у него безпокойство и опасения от възможни посегателства върху правата му.

По повод допълнителните мотиви е била извършена проверка и изготвено становище от 17.01.2022г. до Началника на 09-РУ –СДВР от мл.експерт в група КОС в 09 РУ-СДВР, в което, след излагане на хронологията по казуса и относимата законодателна уредба, в заключение е посочено, че жалбоподателят не сочи мотиви, които да обосноват необходимостта от притежаване на късо огнестрелно оръжие – пистолет марка „Г.-19“, кал.9х19, с № МАУ498 за самоотбрана.

Последвало издаването на оспорената в настоящето производство Заповед № № 3384з-60/27.01.2022г. на Началника на 09 РУ-СДВР, с която на И. Т. е отказано продължаване на срока на валидност на издаденото разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „Г.-19“, кал.9х19, с №

МАУ498, на основание чл.83, ал.5, във връзка с чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ.В мотивите за отказа е посочено, че не е доказана основателна причина, обосноваваща по безспорен и убедителен начин необходимостта от притежаване и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, с цел самоотбрана.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 31.01.2022г.

Жалбата срещу отказа е подадена на 09.02.2020г.,чрез административния орган.

Въз основа на така установената фактическа обстановка и след анализ на събраните в хода на производството доказателства, Административен съд – София-град намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу годен за обжалване административен акт, от лице с правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Началникът на 09-РУ-СДВР е издател на първоначално издаденото по отношение на жалбоподателя И. Т. разрешително за носене и употреба на огнестрелно оръжие. Подаденото заявление за подновяване на разрешението от оспорващия е отправено именно до този орган, в района на който е и постоянният адрес на оспорващия. Следователно оспореният отказ изхожда от компетентен по смисъла на чл. 87, ал.3, вр. с чл. 83, ал.5 от ЗОБВВПИ орган. Отказът е обективиран в писмена форма и съдържа посочване, както на фактическите, така и на правните основания за издаването му, които кореспондират помежду си. Поради това съдът, намира че е актът е мотивиран в необходимата степен, позволяваща извършването на преценка относно съответствието му с материалния закон.

При извършената служебна проверка за законосъобразността на оспорената заповед, не се установява при издаването ѝ административният орган да е допуснал съществени нарушения на административно производствените правила, а и такива не се твърдят от жалбоподателя. Производството по подновяване срока на разрешението за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие и боеприпаси към него е регламентирано в специалният закон – Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. В чл. 87 , ал.1 от с.з. е посочено, че в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях или разрешение по чл. 81а, следва да подаде заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от документите посочени в т.1 и т.2 от същата норма, като съгласно ал.3 разрешението по ал. 1 се издава по реда на чл. 83. В разпоредбата на чл. 83 от ЗОБВВПИ е предвидено органът да проверява окомплектоваността на документите и служебно да проверява обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 3, 6 и 7, както и дали срещу лицето има образувано досъдебно производство за умишлено престъпление от общ характер. В случая, тези действия са извършени преди издаване на обжалвания административен акт. Указано е на жалбоподателя, че в заявлението му не е обоснована необходимостта за продължаване срока на разрешението му за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие и боеприпаси и определен срок, в който жалбоподателят може да представи възражения. Обжалваният отказ е издаден след представяне на допълнителни мотиви от страна на оспорващия, като видно от съдържанието му същите са същите са взети предвид от органа при постановяване на акта му. Следователно не е налице и допуснато от органа административно нарушение по реда

на чл. 35 от АПК.

По отношение основния спорен по делото въпрос, а именно материалната законосъобразност на акта, съдът намира следното:

В случаите на издаване/подновяване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение. Процедурата и изискванията за първоначалното издаване на разрешения за дейностите, предвидени в закона, се прилагат за всяко следващо отправено искане, вкл. за подновяването по реда на чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ. В чл. 58, ал. 1 ЗОБВВПИ законодателят е регламентирал предпоставките, при наличието на които органът по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е длъжен да откаже издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, респ. да откаже да поднови срока на разрешението. Изискванията са два вида - свързани с личността на заявителя (т. 1 - 9 на чл. 58, ал. 1) и свързани с целта, за която се иска разрешението (т. 10).

Между страните не е спорно, че хипотезите на чл. 58, ал.1, т.1-9 от ЗОБВВПИ не са налице по отношение на заявителя. Спорният въпрос е, налице ли е в случая по отношение на жалбоподателя целта, за която се иска подновяване на разрешението.

Установявайки, че в първоначалното заявление на И. Т. не са изложени конкретни доводи за съществуването на необходимост от притежаване на оръжие на целите посочени в чл. 58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ и не са приложени доказателства за съществуването на тази причина, административният орган правилно е указал на заявителя, че необходимостта му не е обоснована и му е дал срок за възражение. В неприкосновеност, както и тази на членовете на семейството му, тъй като му се налага често да пътува, вкл. и в тъмните часове на денонощието, което поражда у него безпокойство и опасения от възможни посегателства върху правата му. В съдебно заседание, в обяснения като страна жалбоподателят конкретизира причините, поради които желае да бъде подновено разрешението му и които са свързани с охрана на имущество (парични средства), произтичащо от търговската му дейност. Други доказателства, обосноваващи необходимостта от подновяване срока на разрешителното му за носене, употреба и съхранение на късоцевно оръжие не са ангажирани.

С нормата на чл. 83, ал.4 от ЗОБВВПИ, законодателя в специалният закон е разпределил доказателствената тежест между страните. По силата на същите разпоредби, административният орган има задължение служебно да събира доказателства само относно обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 3, 6 и 7 и дали срещу лицето има образувано досъдебно производство за умишлено престъпление от общ характер, но няма задължение да събира доказателства за обосноваване на причината за исканото разрешително, респ. подновяването му. Доказателствената тежест за установяване на наличието на изискуемите обстоятелствата по чл. 58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ, т.е. наличие на някоя от посочените в тази норма цели - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекционирание, пада изцяло върху заявителя. Както вече бе посочено, в случая на жалбоподателя е била дадена възможност да обоснове целите по посочената норма, за който му е необходимо придобиване на късоцевно оръжие. Същият се е възползвал от тази възможност, представяйки допълнителни мотиви, но със същите не е представил никакви

доказателства. Изложените от него причини са неконкретизирани и общи, като в жалбата до съда е посочено и че е налице субективен момент от началника на ОУ-СДВР, но за последното не са представени доказателства.

Придобиването на огнестрелно оръжие по реда на ЗОБВВПИ, макар и правнореглаентирана дейност, крие риск от висока обществена опасност. Ето защо същото следва да е мотивирано и да са доказани сериозни и уважителни причини и именно по тези съображения е поставено под разрешителен режим от страна на законодателя. Поради това последния е определил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да бъде установявано периодично - на пет години, съгласно чл. 84, ал. 2 ЗОБВВПИ. В закона не съществува законово задължение за органа, при веднъж издадено разрешение, задължително да продължава срока му на действие. Ето защо, при всяко искане за издаване/подновяване на разрешение, следва по несъмнен начин да бъде доказана нуждата от придобиването/носенето/ употребата/ съхранението на оръжие. Жалбоподателят не е представил пред административният орган доказателства, които да обосноват необходимостта от носене, съхранение, употреба на огнестрелно оръжие респ. не е доказал наличието на обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ.

Факта, че жалбоподателят е управител и съдружник в търговски дружества, притежава заведения за хранене и пренася парични средства в голям размер, не е достатъчен да обоснове необходимостта от подновяване на разрешителното му притежаване и употреба на огнестрелно оръжие. За твърденията му, че пренася парични суми за в голям размер във връзка с търговската дейност на дружествата му по делото не са представени надлежни писмени доказателства, независимо, че пренасянето на големи суми пари и ценности във връзка с осъществяването от страна на ответника занятие само по себе си не е и не може да бъде основание за придобиване и носене на оръжие за самоотбрана.

Без правно значение за законосъобразността на оспорения акт е факта, че на жалбоподателя е било вече издавано разрешение за носене и съхраняване на огнестрелно оръжие, както и че отговаря на останалите изисквания на чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ. При всяко сезиране с искане за продължаване на срока на разрешителното, административният орган е длъжен да извърши проверка за липса на отрицателните и за наличие на положителните предпоставки, определени в закона. Притежаването и възможността за употреба на огнестрелно оръжие е дейност, която представлява източник на определена опасност за обществото и законодателят е поставил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да се установявано периодично - според чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ на пет години. Не съществува законово задължение за органа при веднъж издадено разрешение задължително да продължава срока му на действие.

Както бе посочено по-горе, физическите лица могат да придобиват огнестрелно оръжие и боеприпаси само за граждански цели, така както са посочени в чл. 6, ал. 3 от ЗОБВВПИ. Те не могат да придобиват оръжие за служебни цели, тъй като такива цели имат само физическите и юридически лица, регистрирани като търговци и извършващи съответната търговска дейност или дейност, която изисква да бъде водена

по търговски начин. В случая жалбоподателят в допълнителните мотиви до административния орган, както и в обяснението пред съда, обосновава причината за исканото разрешение и със служебните цели на извършвана от него търговска дейност. Тези доводи са неотносими към законосъобразността на оспорения отказ, тъй като искането е за издаване на разрешение за придобиване на оръжие за граждански цели.

Предвид изложеното съдът намира, че от събраните по делото доказателства не се установява необходимост от подновяване на разрешителното за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие по реда на ЗОБВВПИ и не са налице материалноправните предпоставки за постановяване на благоприятен по заявлението на И. Н. Т. административен акт, поради което законосъобразни се явяват изводите на Началника на 09-РУ-СДВР при постановяване на обжалваният отказ.

С оглед материалната законосъобразност на административният акт, същият се явява и съответен на целта на закона.

Предвид гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а оспорената заповед за валиден административен акт, издаден при спазване на административно производствените правила и установената форма, при спазване на приложимия материален закон и в съответствие с целта на закона.

Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като направено несвоевременно, следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на И. Н. Т. срещу Заповед № 3384з-60/27.01.2022г. на Началника на 09 РУ-СДВР, с която му е отказано продължаване на срока на валидност на издаденото разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „Г.-19“, кал.9x19, с № МАУ498.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

